

சங்க இலக்கியத்தில் உலகாயதம்

ULAGAYATA IN SANGAM LITERATURE

ப.குருமூர்த்தி¹, முனைவர் ச.வைத்தீஸ்வரன்²

1.முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத் துறை, கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக் கல்லூரி,
திருவண்ணாமலை – 606 603. திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுபெற்றது

Email: gurumoorthiguru10@gmail.com, Mob.no:8438832771.

2.இணைப்பேராசிரியர் நெறியாளர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத் துறை, கலைஞர்
கருணாநிதி அரசு கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை – 606 603.

P .GURUMOORTHY¹, Dr.S.VAITHEESWARAN²,

1.FULL TIME RESEARCH SCHOLAR

DEPARTMENT OF TAMIL, KALAIAGNAR KARUNANIDHI GOVERNMENT ARTS COLLEGE,
TIRUVANNAMALAI – 606603, AFFILIATED TO THIRUVALLUVAR UNIVERSITY, SERKKDU, VELLORE,
632115.

Email: gurumoorthiguru10@gmail.com, Mob.no:8438832771.

2.ASSOCIATE PROFESSOR, DEPARTMENT OF TAMIL, KALAIAGNAR KARUNANIDHI GOVERNMENT ARTS
COLLEGE, TIRUVANNAMALAI – 606603.

Abstract:

Indian religions can be broadly divided into two categories: those that accept the Vedas and establish their own ideas by making certain changes to them, and those that do not accept Vedic ideas and operate by establishing their own philosophy. Among these, Lokayata belongs to the second category. As far as the Lokayata religion is concerned, only what exists in the world is true, that is, only what can be seen with the eyes is true, and only what can be experienced through alcohol, women, and the six tastes is bliss. They adhere to the principle of "seeing is believing" and "embracing what you have." Thus, this article explores some of the basic principles of this religion and analyzes the principles of Lokayata in Sangam literature.

Keywords: Lokayata - Pratyaksha - Lokayata in Sangam Literature - Charvaka - Four Elements Theory - Refutation in Doctrine - Carvaka.

முன்னுரை :

இந்திய மதங்களினை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம் வேதங்களினை ஏற்று அவற்றில் சில மாற்றங்களைச் செய்து தமது கருத்துக்களை நிலைநாட்டுபவை மற்றொன்று வேத கருத்துக்களை ஏற்காது தமக்கென ஒரு தத்துவத்தை அமைத்து

இயங்குபவை இவற்றில் உலகாயதம் இரண்டாம் வகையாகும். உலகாயத மதத்தினைப் பொருத்த மட்டில் உலகத்தில் உள்ளவை மட்டுமே உண்மை அதாவது கண்ணால் காண்பவை மட்டுமே உண்மை மது, மாது, அறுசுவை என உணர்பவை மட்டுமே பேரின்பம் எனும் கொள்கையினை உடையவர்கள். கண்டதே உலகம் கொண்டதே கோலம் எனும் கொள்கையினை உடையவர்கள். இவ்வாறாக இக்கட்டுரை இம்மதத்தின் சில அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஆய்ந்து சங்க இலக்கியத்தில் உலகாயதம் பற்றிய கொள்கைகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுசொற்கள் : உலகாயதம் – பிரத்யட்சம் – சங்க இலக்கியத்தில் உலகாயதம் – சர்வாகர் – நால்வகை பூதக் கொள்கை – சித்தாந்தத்தில் மறுப்பு – சார்வாகம்..

உலகாயதம்

உலகம் மட்டுமே உள்ளப் பொருள் எனக் கொண்டமையால் இக்கொள்கைக்கு உலகாயதம் என்ற பெயர் அமையப்பெற்றது. சர்வாகர் என்ற தத்துவ ஞானியால் முதன் முதலாக இக்கொள்கைகள் வெளியிடப்பட்டது. பழமையான காலம் முதல் இந்திய தத்துவத்தைப் பேசும் அறிஞர்கள் உலகாயதம் பற்றிய தமது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்வதினைக் காணலாம். சங்க இலக்கியத்திலும் இவற்றின் தத்துவ கலப்புகள் உள்ளவற்றை இவ்வாய்வு கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

உலக உற்பத்தி

காட்சியட்க்குப் புலனாகும் நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு ஆகிய நான்குந்தான் மிக அடிப்படையான பொருள்கள். ஆகாயம் என்பதை ஐந்தாவது பூதமாக ஏனைய தத்துவ ஞானிகள் கொள்வர். ஆனால், ஆகாயம் காட்சிக்குப் புலனாகாதது அநுமான மூலமே அறியப்படுவது. அநுமானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத உலகாயதர் ஆகாயத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மேலே கூறிய அடிப்படையான பூதங்கள் நான்கும் வெவ்வேறு விதத்தில் ஒன்றுசேர, அச்சேர்க்கையால் எழுந்தனவே இவ்வுடலும் உலகிலுள்ள பல்வேறு பொருள்களும். திரிகையின்மேல் வைத்த மண்ணில் பல் வேறு வடிவினவாகிய பல மட்கலன்கள் உற்பத்தி யாவதைப் போன்றதே இவ்வுலகிலுள்ள பொருள்கள் உற்பத்தியாவதும். இச்சேர்க்கை நீங்கப் பொருள்கள் அழிந்து மீண்டும் நான்கு பூதங்களாக மாறும். இவை ஏன் இங்கனம் மாறிமாறித் தோன்றி அழிகின்றனவென உலகாயதரைக் கேட்கின், அது அவற்றின் சுபாவம் என அவர்கள் கூறுவர்.

உயிர் உண்டாகும் விதம்

உடலின் வேறாய் உயிர் என்ற ஒன்றை நாம் யாரும் கண்ணாற் கண்டதில்லை. அநுமான வாயிலாகத்தான் உயிர் உண்டு என நாம் அறிகின்றோம். அநுமான அளவையை ஏற்காது, கண்ணால் கண்டதுமட்டுமே மெய் ; ஏனைய யாவும் பொய் எனக் கொள்ளும் உலகாயதர் உடலின் உயிர் உடல் தோன்றுவதற்கு முன்னுமுளதாய், உடல் அழிந்த பின்னும் நிலைத்து நிற்பதாய் உள்ள உயிரென்ற ஒன்று உண்டென்பதை

ஒப்புக்கொள்ளார். எனவே, அவர்களுக்கு உயிரும் உடலும் ஒன்றே. பூதங்களின் சேர்க்கை உடலாகும் போது அதே சேர்க்கையின் விளைவாக அவ்வுடலுக்கு உணருஞ் சக்தியோ சிந்திக்கும் சக்தியோ ஏற்படுகின்றது. பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணாம்பு எதிலும் இல்லாத சிவப்பு நிறம் அவை மூன்றையும் சேர்க்க எங்கிருந்தோ வந்து குதித்துத் தோன்றுகிற மாதிரித்தான் பூதச் சேர்க்கையில் தோன்றுகிற இந்த அறியும் சக்தியும்.

இங்ஙனமாகவும், காட்சிக்குப் புலனாகாத உயிர் என்ற ஒன்று உண்டு ; அது முற்பிறப்பிற் செய்த கன்ம பலன்களைப் புசிப்பதற்கேற்ற உடலொன்றை இறைவன் கொடுக்கின்றான் என்றெல்லாம் சமயவாதிகள் கூறுவது நம்மை மயக்குவதற்கே.

கொள்கை முடிவுகள்

ஒன்றை எண்ணி முயலவல்ல சுயாதீனமுடைய சீவ தத்துவம் எதுவும் அடிப்படையிலும் இல்லை, உள்ளன யாவும் சடமே. சடப்பொருள்கள் தத்தம் இயல்பின்படி தாமாகவே இயங்குகின்றன என்றால், உலகம் தானாய் இயங்கும் ஓர் இயந்திரமெனவே கொள்ள நேரிடும். மனிதனின் முயற்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இடமில்லை என்ற அன்றியும் உயிர், இறைவன், மறுமை, பாவம், புண்ணியம் என்பன இல்லையாகவே இவ்வுலக வாழ்வில் உயர்ந்த இன்பம் எதுவோ அதுதான் உலகாயதரின் வாழ்க்கை இலட்சியமாகும். பெண்ணிடம் பெறுவதே உயர்ந்த இன்பம். அதைப் பெற ஒழுங்கோ முறையோ தேவையில்லை. வல்லவன் வைத்ததே சட்டமாகும். பெண்ணுக்குக் கற்பு எனக் கூறுவதெல்லாம் வல்லமை இல்லாதவன் சொல்லும் சூழ்ச்சியுரை. மாதரை மகிழ்விக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சிதான் தவம். பின் அம்மாதரோடு தன்னறிவு கெட்டுக் கூடுவதே முக்தி. நேரே மெய்யாக இங்குக் கிடைக்கும் மாதர் போகமாகிய முக்தி இன்பத்தைக் கைவிட்டு மறுமையை நம்பி அலைவது, தாகங்கொண்டான் தன்னெதிரே காணும் தண்ணீரைக் கைவிட்டு வேறு தண்ணீர் தூரத்தே உளதென யாரோ சொன்னது கேட்டு அலைந்து துன்புறுவது போன்ற மூடத்தனமேயாகும். இவை தாம் உலகாயதர் கண்ட முடிவு. விபரீதமான முடிவுக்கே உலகாயதம் நம்மைச் செலுத்திவிடும்.

இவை அனைத்தும் பிரத்தியட்சத்தை மட்டும் பிரமாணமாகக் கொண்டு அநுமானத்தையும் ஆப்த வாக்கியத்தையும் ஒப்புக்கொள்ள மறுப்பதால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்கள். அநுமானத்தையும் உரையையும் அளவையாகக் கொண்ட ஏனையோருக்கு உயிரும், இறைவனும் மெய்யாயின; உலகும், உடலும் பொய்யாயின. பிரத்தியட்சத்தை மட்டுமே அளவையெனக் கொண்ட உலகாயதருக்கு உயிரும் இறைவனும் பொய்; உலகும் உடலுமே மெய். ஏனையோருக்குச் சித்தே (அறிவே) மூலப் பொருள். சடம் (உடலும் உலகும்) அனைத்தும் சித்தைத் தமக்கு நிலைக்களனாகவுடைய சார்புப்பொருள். ஆனால், உலகாயதருக்கோ சடமே மூலப் பொருள்; சித்து என்பது அந்தச் சடத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகவுடைய சார்புப் பொருள்.

பொருந்தாக் கொள்கை

நுணுகி நோக்குவோர் எவர்க்கும் உலகாயதர் கொண்ட முடிவுகள் யாவும் சிறிதும் ஒவ்வாதன எனக் காண அதிகச் சிந்தனை தேவைப்படாது. ஒவ்வாமையை மேலே ஆங்காங்கு ஓரளவு குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளோம். அநுமானம் தக்க பிரமாணமல்ல; அது உண்மை அறிவைத் தர வல்லது அல்ல என்று சாதிப்பதுகூட அநுமான வாயிலாகத்தான் என்பதை உலகாயதர் உணரமாட்டாதது வியப்பே . உயிரும் இறைவனும் உண்டென்று கூறுவோர் அறியாமையாலோ வஞ்சச் சூழ்ச்சியாலோதான் அங்ஙனம் கூறுகின்றனர் என உலகாயதர் வாதிக்கின்றனர். அறியாமை சூழ்ச்சி என்ற இவை பிரத்தியட்சமாகத் தெரியும் பொருள்கள் அல்லவே! கூறுவோர் கூற்றிலிருந்து இவை அவர்களிடம் உண்டு என அநுமானித்துத்தானே உலகாயதர் அங்ஙனம் கூற முடியும்; தாம் இல்லையெனத் தள்ளிய அநுமானத்தைப் பின் உண்டெனக் கொள்வது முரண்பாடு ஆகும்ல்லவோ!

ஆன்மா என ஒன்றில்லை; உடலின் இயல்புதான் அது உடலின் குணமே அது. அதாவது, உடல் குணி உணர்வு குணம் என்று கூறில், குணம் பிரிந்து தனியே நின்று குணியை உணரமாட்டாது ஆனால், ஆன்மா உடலைத் தன் உடல் என் உணர்கின்றது. இதிலிருந்தே ஆன்மா உடலின் குணம் அல்ல பிறிதான ஒன்றென்பது தெளிவாகின்றதல்லவா?

வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணாம்பு சேர, அச்சேர்க்கையில் தோன்றும் சிவப்பு நிறம் போலப் பூதங்களின் சேர்க்கையில் உணர்வு தோன்றுமெனக் கூறும் உலகாயதர், வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு மூன்றும் தாமாகக் கூடுவதில்லை; கூட்டுவானுளன்; அது போலப் பூதங்களைக் கூட்டுவானும் ஒருவன் உளன் என்பதை மறுப்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்?

சங்க இலக்கியத்தில் உலகாயதம்

உலகாயதர் வேதத்தை மறுப்பவர்கள். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற வேத மறுப்புச் செய்திகள் பெரும்பாலும் உலகாயதக் கொள்கையைச் சார்ந்தவைகளே.

குறுந்தொகை 156-ஆவது பாடல், வேதம் ஒதுகின்ற பார்ப்பன மகனை முன்னிறுத்தி வேதத்தில் பிரிந்தோரைப் புணர்க்கும் பண்புகள் இல்லை என்கிறது.

"பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே

செம்பூ முருக்கின் நன்னார் களைந்து

தண்டொடு பிடித்த தாழ் கமண்டலத்து

படிவ உண்டிப் பார்ப்பன மகனே

எழுதாக் கற்பின் நின்சொல் உள்ளும்

பிரிந்தோர் புணர்க்கும் பண்பின்

மருந்தும் உண்டோ மயலோ இதுவே" குறுத்.156

என்பது பாடலாகும். இதில் எழுதாக் கற்பு என்பது எழுதாக் கிளவியாகிய வேதத்தைக் குறிடுகின்றது. உண்டோ என்ற வினா இல்லை என்ற பொருளைத் தருகின்றது. அதுபோல முன் குறிப்பிட்ட பரிபாடற் பகுதியில்,

"நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்

வாய்மொழிப் புலவீர் கேண்மீன்....." (பரி.9)

என்று நான்மறைகளைக்கற்ற புலவர்கள் முன்னிலையாக்கப் பெற்றிருப்பதும், அடுத்து,

"அகறல் அறியா அணியிழை நல்லார்

இகல் தலைக்கொண்டு துணிக்கும் தவறிலர்

இத்தள்ளாப் பொருள் இயல்பில் தண்டமிழாய் வந்திலார்

கொள்ளார்....." (பரி.9)

என்ற பகுதி அமைந்து, இன்பக் காட்சிகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு இதனை அறிகின்றவர்கள் அதாவது இன்பப் பொருள் இலக்கணத்தை அறிகின்றவர்கள் வேதம் உடைய வடமொழியார் அல்லர். தமிழ் இலக்கணம் அறிந்தவரே அறிய முடியும் என்று வேத மறுப்புப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.முத்தி என்பதை மேலுலகை அடைவது என்று ஒரு தரப்பினர் நம்புகின்றனர். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர் உலகாயதர். இந்தச் செய்தியை மோசிகீரனார் பாடலில் காணமுடிகிறது. முரசுக் கட்டிலில் துயின்ற தனக்குக் கவரி வீசிய சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையை அவர் பாராட்டுகின்ற பொழுது,

"வீசியோயே வியலிடம் கமழ

இவணிசை உடையோர்க்கு அல்லது அவனது

உயர்நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை

விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்" (புறம்.50)

என்கிறார்.சாமரத்தால்குளிரவீசுகின்றவனே, இவ் அகன்ற உலகத்தின்கண்ணே புகழுடன் வாழ்பவர்க்கு அல்லது மேலுலகமான உயர்ந்த நிலையை உடைய உலகத்து உறைதல் இல்லை என்ற செய்தி அறிந்ததினாலோ இச்செயலைச் செய்தாய் என்ற பொருள் அமைந்து, மேலுலகம் குறிக்கப்பெறுகிறது. இது மறுப்பு நிலையில் இல்லை என்றாலும் பாடலில் நல் தமிழ் முழுதும் அறிதல் அதனொடும் அமையாது என்ற தொடர்

அமைந்து, தமிழ் அறிந்தவர்களே இத்தகைய செயலைச் செய்ய முடியும் என்ற குறிப்பு இடம்பெற்று வேதமொழிக்கு மறுப்பாக அமைந்தது எனலாம்.

பெண்மை நலம்

இத்தகைய தொன்மைவாய்ந்த சங்க இலக்கியங்களில் உலகாயதக் கொள்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளதோடு கொள்கைகளின் மறுப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. இங்கு சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் கொள்கைகளை வகுத்துரைத்த ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் தொகுத்துத் தரப்பெறுகின்றன. பேரா. சோ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் தம்முடைய இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியத்தில் இரண்டு சான்றுகளைத் தந்துள்ளார்கள். அதில் முதல் சான்று உலகாயதர் வற்புறுத்திய பெண்மை நலத்தை உடையதாகும்.

"தொடியுடைய தோள் மணந்தனன்

கடி காவில் பூச் சூடினன்

தண் கமழும் சாந்து நீவினன்

செற்றோரை வழி தபுத்தனன்

நட்டோரை உயர்பு கூறினன்

வலியர் என வழிமொழியலன்

மெலியர் என மீக்கூறலன்

பிறரைத் தான் இறப்பு அறியலன்

இரந்தோர்க்கு மறுப்பு அறியலன்

வேத்துடை அவையத்து ஓங்கு புகழ் தோற்றினன்

வருபடை எதிர் தாங்கினன்

பெயர் படை புறங் கண்டனன்

கடும் பரிய மாக் கடவினன்

நெடுந் தெருவில் தேர் வழங்கினன்

ஓங்கு இயல் களிறு ஊர்ந்தனன்

தீம் செறி தசம்பு தொலைச்சினன்

பாண் உவப்பப் பசி தீர்த்தனன்

மயக்குடைய மொழி விடுத்தனன், ஆங்குச்

செய்ப எல்லாம் செய்தனன் ஆகலின்

இடுக ஒன்றோ, சுடுக ஒன்றோ

படுவழிப் படுக, இப் புகழ்

வெய்யோன் தலையே" (புறம். 239)

இப்பாடலில், தமிழகத்தில் வாழ்ந்த குறுநிலத் தலைவர்களில் ஒருவனான நம்பி நெடுஞ்செழியனைப் பேரெயில் முறுவலார் பாராட்டிப் பாடுகிறார். இப்பாராட்டுதலில்

குறுநில மன்னனின் பல குண நலன்கள் இடம்பெற்றிருப்பதோடு, இரண்டு செய்திகள் உலகாயதரின் கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதாகப் பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். ஒன்று "தொடியுடைய தோள் மணந்தனன், கடி காவில் பூச்சுடினன், தண்கமழும் சாந்து நீவினன்" - என்ற பகுதி உலோகாயதரின் பெண்மை நலம் துய்க்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுவதாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். உலகாயதரின் போகக் கோட்பாட்டினைக் கவிநலம் கொண்ட இப்பாடல் சுட்டுகிறது என்றும் வாழ்க்கையில் ஒருவன் அடைய வேண்டிய பேறு இன்பத் திளைப்பு -இன்பம் என்னும் உறுதிப் பொருளே என்பதை இனிய ஓசை நலம் கெழுமிய இப்பாடல் அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன என்றும் இஃது உலகாயதக் கொள்கை என்றே தோன்றுகிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இப்பாடலில் பின்னர் வருகிற பகுதியில் அவனுடைய கொடைப் பண்புகளும், அவனுடைய வீரத் தன்மையும் கூறப்பெற்று, "தீம் செறி தசம்பு தொலைச்சினன்", என்ற வரி இடம்பெற்று இனிய செறிவை உடைத்தாகிய மதுவை உடைய குடங்களைப் பலருக்கு வழங்கித் தொலைத்தனன் என்ற பொருள் கிடைக்கின்றது. எனவே, உலகாயதரின் கள்ளுண் மகிழ்ச்சியே பேரின்பம் என்பதும் இப்பாடல் தருகின்ற கொள்கையாகும். பாடலின் மூன்றடிகளில்,

"செய்ப எல்லாம் செய்தனன் ஆகலின் -இடுக ஒன்றோ, சுடுக ஒன்றோ படு வழிப்படுக.இப் புகழ் வெய்யோன் தலையே" என்பதன் மூலம் உலகாயதர் கொள்கை பெறப்படுகிறது என்றும் பேராசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது உலகத்தார் பாராட்டும் நல்வாழ்க்கையினை நடத்தியிருக்கிறான். ஆதலால் அவனை மண்ணில் புதைக்கவோ அல்லது தீயினாலோ சுடுக என்று புலவர் குறிப்பிடுவதால் உலகாயதரின் கொள்கையான இறந்தவர் உடலைப் புதைப்பது என்ற மரபு புலப்படுகிறது என்கின்றார்.

இறந்தவர்களைப் புதைத்தல்

அவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்ற செய்தி இறந்த உடம்பினை அலங்கரித்து முதுமக்கள் தாழியில் கவித்து, ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகிய நிலத்தின் வயிற்றில் இருத்துதல் பழைய நாகரிகத்தின் பழக்கம் என்பர் மானிடவியலார். இத்தகைய பழக்கம் சுமேரியரிடமும் காணப்பட்டது. இதனால் இவ் உலகாயதப் பழக்கம் அவரிடமிருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்திருத்தல் வேண்டும் என்று தத்துவமேதை எஸ்.என். தாஸ் குப்தா அவர்கள் கருதினார்கள் என்றும் குறிப்பிடுவார். மேலும், உலகாயதர் வாழ்ந்த காலத்தில் உடலைப் பேணி வளர்த்து உடுத்து மகிழ்ந்தது போலவே இறந்த பின்னரும் அந்த உடலுக்கு உரிய அதே மரியாதையை வழங்கினர் எனலாம். புதைத்தல் ஆரியர் அல்லாதார் வழக்கம். எரித்தல் ஆரியர் வழக்கம் என்பர் என்றும் பேராசிரியர் குறிப்பிடுவார்.

பூத வாதத்தார்

தமிழிலக்கியங்களில் உலகாயதத்தைக்காண முற்பட்ட ஆய்வு அறிஞர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் பேராசிரியர் முனைவர்க.நெடுஞ்செழியன் ஆவார். கிடைத்திருக்கும் சான்றுகளில் அவருடைய தமிழிலக்கியத்தில் உலகாயதம் என்ற ஆய்வு நூல் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இந்நூல் அவர்தம் ஆய்வுச் சிந்தனைக்கும் தரவுகள் தேடுதல் முயற்சிக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. உலகாயதம் பற்றிய செய்திகள் பலவற்றையும் தருவதோடு, சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற உலகாயதம் சார்ந்த பாடல்களைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அவர்தம் ஆய்வுக் கருத்துக்களின் சுருக்கம் இங்கு இன்றியமையாதது ஆகின்றது.

பேராசிரியர் சோ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல உலகாயத இன்பக் கொள்கையைப் பல சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் பேராசிரியர் முனைவர் க.நெடுஞ்செழியன். அதில் ஒன்று பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை மாங்குடிக்கிழார் பாடிய பாடலாகும். அப்பாடற் பகுதியில் உலகாயதர் கருத்து வலியுறுத்தப் பெற்றிருப்பதைப் பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

"இரவல் மாக்கள் ஈகை நுவல

ஒண் தொடி மகளிர் பொலங்கலத்து ஏந்திய

தண் கமழ் தேறல் மடுப்ப, மகிழ் சிறந்து

ஆங்கு இனிது ஒழுகுமதி பெரும! ஆங்கு அது

வல்லநர் வாழ்ந்தோர் என்ப - தொல் இசை

மலர் தலை உலகத்துத் தோன்றி

பலர், செலச் செல்லாது நின்று விளிந்தோரே" (புறம்.24)

என்ற இப்பாடலில் வளையலை உடைய மகளிர் பொற்கலத்தில் நறுமணம் மிக்க மதுவைத் தர, அதனை உண்டு மகிழ்ச்சி மிகுந்து இனிதே நடப்பாயாக. "இத்தகைய ஒழுக்கம் வல்லவரை வாழ்ந்தோர் என்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர். உலகத்தின் கண்ணே பிறந்து பழைய புகழில் ஒழுகாது இறந்தோர் பலர். அவர்கள் வாழ்ந்தோர் எனப்படார் என்ற பொருள் அமைந்துள்ளது. இதனைப் பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டி, பூத வாதத்தார் அதாவது உலகாயதத்தார் தங்கள் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப வாழ்த்தியுள்ளார்கள் என்று குறிப்பிடுவார் (ப.48), பேராசிரியர்கள் சோ.ந.கந்தசாமி", நெடுஞ்செழியன் ஆகியோரின் எடுத்துக்காட்டின்படி சங்க இலக்கியத்தில் உலகாயதக் கொள்கையான பெண்மைநலம் புணர்தலே சிறப்பு என்பது இடம்பெற்றிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

காமம்

சில சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் உலகாயதரின் கொள்கையான பெண்மைநலம் துய்த்தல் கொள்கையினைக் கோட்டுக் காட்டுகின்றன.

"காமம் காமம் என்ப: காமம்

அணங்கும் பிணியும் அன்றே; நுணங்கிக்

கடுத்தலும் தணிதலும் இன்றே; யானே

குளகு மென்று ஆள்மதம் போலப்

பாணியு முடைத்துஅது காணுநர்ப் பெறினே." (குறுந்.136)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல், காமத்தைக் குறை கூறுவது தவறு.காமமானது புதிதாகத் தோன்றும் வருத்தமும் நோயும் அல்ல, நுண்ணிதும் மிகுதியும் அல்ல, கண்டு மகிழ்பவரைப் பெற்றால் அது வெளிப்படக் கூடியதுதான் என்று காமத்தின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. அதுபோலக் கீழ்க்காணும் குறுந்தொகைப் பாடல்,

"காமம் காமம் என்ப: காமம்

அணங்கும் பிணியும் அன்றே; நினைப்பின்,

முதைச்சுவற் கலித்த முற்றா விளம்புல்

மூதா தைவந் தாங்கு

விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே." (குறுந். 204)

என்று காமத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேட்டுநிலத்தில் விளைந்த இளம் புல்லை முதிய பசுவானது நாவால் தடவி இன்புறுவது போலக் காமம் புது இன்பத்தைத் தரும் என்ற பொருளை இப்பாடற் உணர்த்தி காம நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மதுரைக் காஞ்சியின் இறுதிப் பகுதியில்,

"இலங்கு இழை மகளிர் பொலங் கலத்து ஏந்திய

மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப நாளும்

மகிழ்ந்து இனிது உறைமதி பெரும்

வரைந்து நீபெற்ற நல் ஊழியையே" (மதுரைக். 780-783)

என்ற வரிகள் இடம்பெற்றுப் பெண்கள் தரும் கள்ளை உண்டு நாளும் மகிழ்ந்திருக்கப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடி மருதனார் வாழ்த்துகின்றார். நிலையாமையை எடுத்துக் கூறிய இப்பாடலின் இறுதியில் பெண்ணின்பம் இடம்பெற்று உலகாயதக் கொள்கை குறிக்கப்பெறுகிறது. பரிபாடலில் குன்றம்பூதனார்.

"நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்

வாய்மொழிப் புலவீர்! கேண்மின், சிறந்தது:

காதற் காமம், காமத்துச் சிறந்தது

விருப்போர் ஒத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி" (பரி.9)

என்று பெண்ணின்பத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். நான்மறைப் பொருளை விரித்து அதனுடைய புகழை விளக்குகின்ற புலவர்களே, சிறந்ததோர் பொருளைக் கேட்பீர்களாக, காமத்தில் சிறந்தது காதலை உடைய காமம், அஃதாவது இருவர் அன்பு ஒத்து மெய்யுறு புணர்ச்சியைக் கொண்டு, இன்பம் அனுபவித்தல் ஆகும் என்று குறிப்பிடுவதும் பெண்மை இன்பத்தைக் குறிக்கின்ற பகுதியாகும். இத்தகைய செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்று உலகாயதரின் கொள்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன எனலாம்.

நால் பூதக்கொள்கை

உலகாயதரின் மற்றொரு கொள்கையான பூதங்களின் சிறப்பைப் போற்றுவதல் என்னும் மரபு சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாகக் காணப்பெறுகிறது. ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு.

"மண் திணிந்த நிலனும்

நிலன் ஏந்திய விசும்பம்

விசும்பு தைவரு வளியும்

வளித் தலைஇய தீயும்

தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு

ஐம் பெரும்பூதத்து இயற்கை போல" (புறம்.2)

என்ற பாடற்பகுதியில் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் நிலம், விசும்பு, காற்று, தீ, நீர் என்ற ஐம்பெரும் பூதங்களின் இயற்கைபோல் பொறை, சூழ்ச்சி, வலி, வீரம், கொடை என்ற ஐந்தும் உடையவன் என்று முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாராட்டுகின்றார். இங்கு பூதங்கள் உவமையாக்கப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உவமை என்பது உயர்ந்ததன் மேற்றே என்பதன் அடிப்படையில் பூதங்கள் சிறப்பு பெற்றுள்ளன. உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்,

"செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவும்

அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்,

பரிப்புச் சூழ்ந்த மண் டிலமும்,

வளி திரிதரு திசையும்,

வறிது நிலைஇய காயமும், என்றிவை

சென்று அளந்து அறிந்தார் போல" (புறம்.30)

என்று சோழன் பாராட்டியிருக்கிறார். நலங்கிள்ளியின் அடக்கமாகிய பண்பைப் செஞ்ஞாயிற்றின் வழியும், அதன் இயக்கமும், அவ் இயக்கத்தால் சூழப்பட்ட உலக வட்டமும், காற்று இயங்கும் திக்கும் ஓர் ஆதாரமும் இன்றித் தானே நிற்கின்ற ஆகாயமும்

என இவற்றின் அளவை தேரிற் சென்று கண்டவரைப் போல, ஆராய்ந்து உரைப்போர் பலர் இவ்வுலகில் உள்ளனர். அவர்களாலும் கூறமுடியாத அடக்கத்தை உடைய மன்னவன் என்று சோழன் பாராட்டப்படுகிறான். இப்பகுதியில் ஐம்பூதங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் என்பது உலகாயத அறிஞர்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலும்,

**"இரு முந்நீர்க் கூட்டமும்
வியன் ஞாலத்து அகலமும்
வளி வழங்கு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமும் என்றாங்கு
அவை அளந்து அறியினும், அளத்தற்கு அரியை." (புறம்.20)**

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலில், குறுங்கோழியூர் கிழார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையைப் பாராட்டியுள்ளார். பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்தின் பரப்பும், காற்று இயங்கும் திசையும், வடிவு இன்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்படுபவற்றை அறிந்து அளந்தாலும், அளந்து அறிய முடியாத புகழினை உடையவன் என்று இப்பாராட்டு அமைந்துள்ளது. முன் காட்டிய பாடலில் பூதங்கள் ஆராயப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்ட புறநானூறு, இப்பாடலில் ஐம்பூதங்களை அறிந்தாலும் அறியலாம் என்று குறிப்பிட்டு உலகாயதரின் ஆய்வுப் பொருளாகிய பூதங்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது.

பூதங்களின் சேர்க்கை

உலகத்தின் தோற்றத்திற்கு பூதங்களின் சேர்க்கை காரணம் என்று சொல்லுகின்ற உலகாயதரின் கொள்கையை,

**"நளி இரு முந்நீர் ஏணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானம் சூடிய
மண்திணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்லல" (புறம். 35)**

என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. மேலும்,

**"நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும்
மாக விசும்பொடு ஐந்துடன் இயற்றிய
மழு வாள் நெடியோன் தலைவனாக" (மதுரைக். 454-456)**

என்று உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் பூதங்களின் சேர்க்கைதான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது மதுரைக்காஞ்சி. முதற் பகுதியின் பொருள் நீர்செறிந்த பெரிய கடலை எல்லையாகக் கொண்டு, காற்று இடையில் புகமுடியாத வானத்தைச் சூடிக்கொண்டு மண்செறிந்த நிலையாக உலகம் இருக்கிறது என்ற குறிப்பைத் தருகின்றது. அடுத்த பகுதி திக்குகளை உடைய ஆகாயத்துடனே காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலன் ஆகிய

ஐந்தினையும் ஒருசேர உலகமாகப் படைத்த மழு வாளை உடையோனைத் தலைவனாகக் கொண்டு என்று கருத்தினைப் பதிவுசெய்கிறது.

சித்தாந்த பார்வையில் உலகாயதம்

சைவ சித்தாந்த சாத்திர ஆசிரியர்களில் ஒருவரான உமாபதி சிவம், சிவஞான போதத்தின் சார்பு நூலாகிய சிவப்பிரகாசத்தைத் தந்தவர் ஆவார். இவர் சிவப்பிரகாசத்தின் பல இடங்களில் உலகாயதரைக் காட்டி பல மறுப்புக்களைத் தந்துள்ளார். சித்தாந்தம் குறிப்பிடும் முப்பொருள்களையும் நிலையானது என்பதை வலியுறுத்தும் இடங்களில் எல்லாம் கடவுள், உயிர், வினை இல்லை என்பாரை மறுக்க வேண்டிய சூழலுக்கு இவர் ஆட்படுகிறார்.

"படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசு நரராப்

பன்னியது என் முன்னைவினைப் பான்மை என்பர்

அடுத்தவினை உளதாயின் இறையேன் என்னில்

அசேதனமற்று அவை ஆவிக்க அமைத்ததாகும்" (சிவப். 24)

என்ற பாடலில் உலகாயதரின் கேள்விகளையும் விடைகளையும் தந்துள்ளார். அக்கேள்விகள் மூலமாக உலகாயதரின் கொள்கைகள் தெரியவருகின்றன. இதன்படி, கடவுளே உலகத்தைப் படைப்பாராயின் ஒரு தன்மையதாகப் படைக்காமல் பறவை, பசு, மனிதராகப் படைத்த காரணம் ஏன்? என்பது உலகாயதரின் வினாவாகும். வினைக்கேற்ற உடம்பை அடைவது ஆன்மாவாயின் அவ்வான்மாக்களே தத்தம் வினைக்குத் தக்க உடம்புகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்பது அடுத்த வினா. அதற்குக் கடவுள் வேண்டுமா? என்பதும் உலகாயதரின் வினாவாகும். இவ்வினாக்களின் மூலமாக உலகாயதரின் இரு கொள்கைகள் வெளிப்படுகின்றன.

சாத்திர நூலில் உலோகாயத மதக் கொள்கைகளைத் துன்பம் தரும் கொள்கைகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். உயிரானது வினைக்கு ஏற்பப் பிறந்து இறந்து இருவினைகளை அனுபவிக்கும் குணத்தினை உடையதாகும். அந்த உயிர் தொடக்கத்தில் மூலஅறிவு இல்லாத உலகாயதனோடு சேர்ந்து சிற்றறிவு கொள்ளும். வில்லிலிருந்து புறப்படுகின்ற அம்பைவிட விரைவாகச் சென்று கொடிய வினைகளைச் செய்து குடிக்குப் பழியைத் தேடும். கொடுமையான கொலை, களவு, காமம் இவற்றில் ஈடுபட்டுவருந்தும். அறிய வேண்டியவற்றை அறியாது, உலகப் பொருள்களில் மயங்கி வாழும். சேர்ந்திடும் மனத்திற்கும் அதன்வழி செல்லும் புத்திக்கும் புத்தியில் தோன்றுகின்ற அகந்தைக்கும் ஆட்பட்டு, முயற்சி மேற்கொள்ள, மேற்கொள்ள மேனியில் அயற்சி ஏற்பட வருந்தும் என்று பதினோராவது கண்ணி முதல் பதினாறாவது கண்ணி வரை குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம் உலகாயதர் தங்களுக்கென்று சமய மூல நூல் இல்லாதவர் என்பதும் காமத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்பவர் என்பதும் தெரிய வருகின்றது. மேலும், தங்களுடைய முயற்சியால்தான் இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும் என்று அவர்கள் பேசிவந்த கொள்கைகளாகத் தெரிய வருகின்றது.

முடிவுரை

பிரத்தியட்சம், அநுமானம், ஆப்த வாக்கியம் ஆகிய மூன்று பிரமாணங்களின் விளக்கமும், இவற்றுள் உலகாயதர் பிரத்தியட்சத்தை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டு ஏனைய இரண்டையும் ஒப்புக்கொள்ளாமையால்தான் அவர்கள் இந்த உலகமும் நமது உடம்பும் மட்டுமே மெய்; உயிரும் இறைவனும் பொய் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள் என்பதும், அம்முடிவால் ஏற்படும் விபரீதங்களும், குறைபாடுகளும் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன அம்முடிவிலுள்ள.

நாம் காணும் பெண் இன்பம், உண்ணும் உணவு, கள், நால்வகைப் பூதம் இத்தகவன மட்டுமே உண்மை மற்றையவை பொய் என பகர்கிறது. இவ்வகைச் செய்திகளால் உலகாயதம் பற்றிய அறிஞர்கள் கருத்துகளையும், சைவ சமய சாத்திரங்கள் தந்திடும் உலகாயதத் தத்துவங்களையும், சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள உலகாயதத் தத்துவங்களையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- 1.குறுந்தொகை – நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை – 98.
- 2.புறநானூறு – நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை – 98.
- 3.பரிபாடல் – நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை – 98.
- 4.முனைவர்.சோ.ந.கந்தசாமி – இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம், மணிவாசகர் நூலகம்,31 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை – 108.
- 5.சிவப்பிரகாசம் – சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).